

İsli Demlik 8

– Arzeni · 21 Şubat 2012

Çok zorlu günlerden sonra saray hayatı normale doğru gidiyordu.Bu sabah nedense içimde tarifi mümkün olmayan bir durum var...Yataktan kalkmak istemiyorum.Sabah namazı sonrası uyku tutmadı belki ondandır.Marangozhane, sarayın denize bakan tarafında olduğundan arka pencereden masmavi görünümüyle her sabah içimi aydınlatan manzarasıyla bana huzur verirdi. "Mecburen kalkmam lazım! birçok işim var. Padişah Efendimize yaptığım tabloları gösterecektim. Beğenirlerse heyetle beraber onları mekanlarına takmaya gideceğiz. Allah'ım ne büyük saadet benim için." Bu düşünce biraz önceki sıkıntımı bertaraf etmeye yetti. Gayri ihtiyari ayağa fırladım birden. Pencereye yanaştım kollarımı havaya kaldırıp içimden bir "ohh" çektim.

"Aman Allah'ım o da ne? Bir peri kızı suya mı inmiş? Hayal mi görüyorum yoksa? " Pencereye iyice yanaştım.Beyaz başörtüsü,kırmızı bindallısı ve yine kırmızı pabuçlarıyla güzeller güzeli,ince belli bir kız arzı endam ediyordu. İyi de bu kimdi? İlk defa görüyordum. Üstümü çabucak giyindim.Elimi yüzümü yıkayıp dışarı tam çıkacaktım ki; "İyi de, elin kızına bakmak caiz midir? Kimdir, nedir bilmiyorsun? Bana neler oluyordu? Neden heyecanlandım ki birden ? Hayır hayır! İçeri girmem daha doğru olur. Aldığın edep-terbiye buna izin verir mi?" Diye kendi kendime hayıflandım.

İçimdeki diğer ses; "Zaten, dışarı çıkmam gerektiğini sırf onun için çıkmadığımı" söyledi. Ayağımı tam dışarı atacakken,içerden sesler geldi.Bizim kalfalarda uyanmış her zamanki gibi kahvaltı hazırlıklarına başlamışlardı .Onlara yakalanmadan ve onlardan önce hareket etmeliydim.Hemen dışarı çıktım.Marangozhanenin köşeyi dönecekken bir ses ile irkildim;

"Selim Sabri Nereye gidiyorsun?" Bu tok sesi tanımıştım bizim Reşat Ağa idi.

Heyecan ve yüzümdeki kızarıklıkla geri döndüm.Kalbim nerdeyse duracaktı.Yer yarılrsa da içine girseydim.Biraz önce gördüğüm o güzeller güzeli kız, Reşat Ağanın koluna konmuş bir serçe gibi sekmekteydi. Gafil dedim kendi kendime..."İşlediğin bu günahı hem burada hem ötede nasıl ödersin? Bu sana bir ders olsun! " Başımı öne eğerek cevap verdim;

"Hiç aşam,şöyle bir hava alayım!" dedim. Havamı alıyordum,boğuluyor muydum? bilmiyorum.Daha önce hiç böyle zor duruma düşmemiştim.

"Bak, kızanım bu benim iki numara Nurbanu! " dedi. Olduğum yere yığılsam yeriydi. Üzerinde nefes aldığım şu mekan ve zamanda duyabileceğim en güzel söz bu olsa gerekti.Ben aksi yönde neler tahayyül etmiştim .Bir anda bunca farklı düşünceler beynimde nasıl cirit atıyorlardı bilmiyorum.Hiç böyle zikzaklı düşünce fırtınası yaşamamıştım.Başımı yine kaldırmadan cevap verdim.

"Allah bağışlasın Ağam!"dedim. Hafifçe başımı kaldırıp baktım.Simsiyah gözlerini taşıyan o pamuk yüzünde ki alları görmek nasip oldu.O da bana bakıyordu.Bakışı kaçamaktı ama yakalamıştım o nazende bakışı.Hafifçe gülümseyerek araladığı dudaklarının arasından inci gibi dişleri ışıltılı parlamaktaydı.

"Sağol,kızanım hanımlar konağa geçerken yanıma uğramışlar.Nurbanu evimin tek bekarı ve tekne kazıntısı olduğu için beni görmeden duramaz." Dedi. "Ne iyi etmişler gelmişler " dedim kendi kendime.Allah'ım bana neler oluyor?

"Çok iyi etmişler Ağam! Siz şöyle buyurun oturun ben size bir şeyler ikram edeyim."dedim.

Kızına sevgiyle sarılıp alnından öptükten sonra;

"İster misin kızım?" dedi.Bu soru karşısında elma yanakları iyice kan kırmızıya bulandı.Titretilen bir serçe gibi kısık sesle;

"Siz bilirsiniz, beybabacığım!"dedi. Bu cevap "evet" demekti galiba...Ne kadar onları burada tutarsam o kadar güzelliğinden müstefit olurum düşüncesiyle bir hışımla içeri girmemle dışarı çıkmam bir oldu...

"Afedersiniz Ağam, ne içeceğinizi sormadım!"

Reşat Ağa kızına dönerek,beni tanıtıyordu."Bu da bizim Selim Sabri,Rahmetli Kamil Hocanın torunu" dedi ve devat etti; "Böyle şaşkın olduğuna bakma! Bu aslında böyle şaşkın değildir.Heralde sabah sol tarafından kalktı ondan olsa gerek" dedi.

İçinde bulunduğum durumu anladı da onun için mi böyle kinayeli konuşuyor? Çok mu belli oluyordu haleti ruhiyem? Ah salak kafam ahh! Ne yapsam da şu göğsüme sığmayan kalbimi bir anlık durdursam.Beynime hükmedemiyordum.Sakin olmaya çalışarak sordum.

"Ağam,ne içersiniz?"

"Sen bize nar suyu getir" şaşkın kızanım dedi.

"Tamam ağam!" hemen getiriyorum.

Ayaklarımın bağı çözülmüş gibiydi.Tir tir titrerken karnıma da hafiften ağrı girmişti.Karnım neden ağrıyordu ki? Daha kahvaltı bile yapmamıştım.Ne dokunmuş olabilir ki? Yoksa ...
